

Jeg har modtaget Statsrevisorernes beretning nr. 15 om revision af statsregnskabet for 2003 og skal give følgende redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, beretningens konklusioner og statsrevisorernes bemærkninger har givet anledning til.

Jeg skal generelt bemærke, at jeg i 2004 har gennemført en styrkelse af ledelsesstrukturen i Kirkeministeriet og samlet økonomiforvaltningen for folkekirkens fællesfond og finanslovsbevillingen i et nyoprettet økonomikontor.

Ad punkt 278 – Fællesfondens konsoliderede regnskab 2003

Det fremgår af beretningen, at Rigsrevisionen ved revisionen af folkekirkens fællesfond har vurderet, at Kirkeministeriets forvaltning af fællesfonden samlet set ikke var helt tilfredsstillende.

”Det konsoliderede årsregnskab levede ikke op til kravet om et fuldstændigt, informativt og retvisende regnskab.” Begrundelsen herfor var, at det konsoliderede årsregnskab ikke fulgte klart fastsatte regnskabsstandarder, og at der ikke var redegjort fyldestgørende for anvendt regnskabspraksis.

Rigsrevisionen konstaterer i beretningen, at stifternes regnskabsaflæggelse for 2003 var rigtig. Det konsoliderede årsregnskab for fællesfonden er summen af stifternes regnskaber. Det er aftalt mellem Kirkeministeriets økonomikontor og Rigsrevisionen, at man på forhånd har en dialog om den regnskabstekniske ramme for det konsoliderede regnskab for fællesfonden for 2004 for at sikre, at det konsoliderede regnskab er tilfredsstillende, dvs. lever op til god regnskabsskik.

I forlængelse af rapporten, Udviklingen af økonomistyringen på Kirkeministeriets område, fra Finansministeriets projektgruppe besluttede jeg efter høring af stiftsøvrighederne at nedsætte et økonomiteknisk udvalg, der skulle arbejde videre med de forslag, der forudsatte en nærmere bearbejdning mellem ministeriet og stifterne. Det økonomitekniske udvalg aflagde rapport til mig ved udgangen af 2004. Jeg har tilsluttet mig udvalgets indstilling om, at fællesfonden overgår til at følge de statslige regnskabs- og disponeringsregler. Der er derfor iværksat en revision af Kirkeministeriets regelsæt, præciseringer i forskriften for stifternes økonomisystem og fuld overgang til aflæggelse af et omkostningsbaseret regnskab i henhold til de nye statslige regler. Stifternes regnskabsinstrukser er allerede i dag udarbejdet i henhold til de statslige regler, og i fællesfondens regnskab er IT-investeringer og bygninger aktiverede, så der kun mangler enkelte elementer i forhold til de nye statslige regler om omkostningsbaserede regnskaber.

Den løbende styring af fællesfonden og regnskabsaflæggelsen besværliggøres af den nuværende konstruktion, hvor det i henhold til lov om folkekirkens økonomi er de ti stifter der aflægger regnskab for og administrerer fællesfondens midler. Der arbejdes derfor på at etablere et administrativt fællesskab i fællesfonden, der bl.a. kan samle administrationen af fællesfondens tilskud. Dette vil forenkle både forvaltningen og regnskabsaflæggelsen.

Ad punkt 279 Kirkeministeriets udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse til pressesekretær

Det fremgår af statsrevisorernes bemærkninger til beretningen, at ”statsrevisorerne påtaler, at kirkeministeren uden hjemmel har udbetalt fratrædelsesgodtgørelse til en pressesekretær”.

Som det fremgår af punkt 279, sidste afsnit, har jeg tilsluttet mig Rigsrevisionens vurdering og beklaget, at spørgsmålet om udbetaling af godtgørelse ikke blev forelagt Finansministeriet, inden

aftalen blev indgået.

Ad punkt 280-286 Kirkeministeriets oprykning af 6 præster i 2004 til lr. 34

Det fremgår af statsrevisorernes bemærkninger til beretningen, at statsrevisorerne finder, at Kirkeministeriet i sagen om oprykning af 6 sognepræster til lønramme 34 har "vist betydelig usikkerhed, manglende overblik og forståelse for administrative problemstillinger". Rigsrevisionen kritiserer en række konkrete forhold i sagen.

Jeg er for det første enig i, at Kirkeministeriet – som anført af Rigsrevisionen og ombudsmanden – som myndighed var inhabilt i behandlingen af sagen om oprykning af sognepræst Peter Fergo og burde have overladt behandlingen heraf til et andet ministerium.

Hvad angår behandlingen af oprykningerne af de 6 præster skal jeg bemærke, at præster starter lønmæssigt i lønramme 16 og slutter ved et normalt lønforløb efter 15 år i lønramme 31. Det er en betingelse for personlig oprykning til lønramme 34, at præsten har været to år på slutløn, og at præstens tjenstlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende.

Da ordningen, som det fremgår af sagen om de 6 præster, ikke har været administreret tilfredsstillende i samarbejde med Præsteforeningen, har Kirkeministeriet selv overtaget forvaltningen, idet oprykning dog fortsat forudsætter aftale mellem Kirkeministeriet og Præsteforeningen i hvert enkelt tilfælde.

Rigsrevisionen finder, at Kirkeministeriet burde have behandlet sagerne om de 6 præster individuelt og vurderet, hvornår hver enkelt præst mest sandsynligt ville kunne være blevet oprykket, hvis vedkommende var blevet indstillet som forudsat, i stedet for som det skete at gennemføre oprykningen med tilbagevirkende kraft fra den første i den måned, hvor de pågældende fyldte 60 år. Jeg har taget Rigsrevisionens opfattelse til efterretning. Hvad angår spørgsmålet om forældelse, kan jeg tilslutte mig Rigsrevisionens synspunkt om, at de pågældende burde have været gjort opmærksom på, at Kirkeministeriet ikke ville have påberåbt sig forældelse. Det anføres i beretningen, at Rigsrevisionen finder, at der er et behov for modernisering af de aftaler, der ligger til grund for aflønningen af præster. Løn- og andre ansættelsesvilkår for personale i staten og folkekirken mv., herunder præster i folkekirken, fastsættes ved aftale mellem finansministeren og centralorganisationerne ved de periodiske overenskomstforhandlinger. Endvidere kan finansministeren bemyndige en anden minister til at indgå aftale om løn- og ansættelsesvilkår på ministerområdet. Reglerne for fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår for præster svarer til, hvad der i øvrigt er gældende for tjenestemandsansatte på statens område. I overensstemmelse hermed er der ved overenskomstforhandlingerne, senest i 2002, sket ændringer af præsternes løn- og ansættelsesforhold, enten ved aftaler mellem Finansministeriet og centralorganisationerne eller ved aftaler mellem Kirkeministeriet, i henhold til bemyndigelse fra Finansministeriet, og Den danske Præsteforening.

Men tiden kan være moden til at overveje anvendelsen af tjenestemandsansættelse af folkekirkens præster og det hertil hørende lønsystem. Overenskomstansættelse anvendes allerede i forbindelse med stillinger som hjælpepræst. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om at foretage en nærmere vurdering af dette spørgsmål. Jeg kan i øvrigt med hensyn til de igangværende overenskomstforhandlinger oplyse, at der er enighed mellem parterne om, at der i overenskomstperioden kan optages forhandlinger om tjenestemandsansatte præsters overgang til

Ny Løn.

Ministeriet vil generelt arbejde på at tilrettelægge en mere sikker forvaltning af sagsområdet, herunder tilvejebringe en bedre systemmæssig understøttelse af forvaltningen.

Med venlig hilsen

Tove Fergo

Kopi til Rigsrevisor.